

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta.
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékptz
számla 17.270 sz.

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m

Felelős kiadó: DRENYOVSKY JÁNOS Kispeszt, Thököly-út 18.

„Éheztem és ennem adtatok...”

A mi Urunk Jézus Krisztus többször beszél a kenyérről. Ő maga az életnek kenyere, amely a mennyből szállott alá. Az úrvacsorai kenyérről azt mondja, hogy az az ő teste. A Miatyánkban könyörögni tanít a mindennapi kenyérért. Az ördöggel vívott harcában azt mondja: „Nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.” Ebben a mondatban a hangsúlyt a mondat második felére helyezzük, aminthogy ezt kívánja tőlünk az Úr is. De a mondat első felét sem szabad elmellőznünk. A kenyér életszükséglet. Nem csupán kenyérral élünk, ez igaz; de a kenyér is szükséges a megélhetéshez. Isteni Tanítónk az életet a maga egészében szemléli és szemlélteti s nem hagyja felejtőnk, hogy az ember testből és lélekből áll.

Habár sokszor joggal panaszkodunk és fakadunk ki az elharpódzó anyagiasság, materializmus ellen, mégsem szabad felejtőnk, hogy az anyagra, a materiára, az embernek feltétlenül szüksége van az élethez és az élet fejlesztéséhez. Amikor Jézus az utolsó ítéletről tanít (Máté 25, 31—46.) erőteljesen kihangsúlyozza azt a követelést, hogy embertársainknak testi szükségletükben is segítségére és javára kell lennünk.

A keresztyén misszió nem feledkezett meg erről a parancsról és munkáról. Az őskeresztyén gyülekezettől elkezdve a mai kül- és belmisszió munkájáig mindenütt, ahol ez a munka a Krisztus szellemében folyik, ott találjuk az első helyen az Ige hirdetését, amely Isten szájából származik, de ott találjuk a kenyeret is, amely a testet táplálja. Az egyház nyújtja az Igét is, meg a felebaráti szeretet kenyerét is.

Ne felejtse ezt egyházunknak egyetlen tagja sem; ne felejtseik különösen azok, akik a misszió ügyét különösebben is szívükön viselik és imáikkal, adományaikkal támogatják. A missziói lélek arra indít, hogy a testi nyomorúságon is segítsünk. És ki kell vennünk részünket a magyar társadalomnak minden olyan megmozdulásából és akciójából is, amely a magyar testvérek nyomorát és testi szenvedéseit akarja enyhíteni. Mert valóban az az igazság, hogy ha segítünk, aminthogy keresztyéni kötelességünk segíteni a külmisztiót abban, hogy távoli népeket szeretetünkkel közelebb vigyük és elvezessük Jézushoz azáltal is, hogy messze földeken, idegen országokban kórházakat és más szeretetintézményeket hozhasson létre és tarthasson fel, akkor nem szabad segítő testvérkezünket megvonnunk azoktól, akik közvetlen közelünkben élnek.

Horthy Miklósné, Magyarország kormányzójának fennkölt lelkű hitvese felhívást intézett a magyar társadalomhoz, hogy segítsen mindenki, amennyire csak módja és tehetsége engedi, szükségét szenvedő testvéreinken. Ezt írja: „Meggyőződésem, hogy az adakozók nemcsak az *emberszeretetnek* és *irgalmasságnak* a nyomor és inség elleni nemes küzdelmére áldoznak, hanem a belső rend és nyugalom, valamint a társadalmi osztályok közötti béke és jó egyetértés biztosításában is közreműködnek s ezzel *hazánk* boldogulását és jobb jövőjét is előmozdítják.“

Keresztyéni és hazafias kötelesságünknek teszünk eleget, ha megszívleljük a kormányzóné felhívását és szívvel, szeretettel adakozunk segítőakciójára. A pénzadományok beküldhetőek a 19. számú postatakarékpénztári csekszámlára. Csekklap bármelyik postahivatalban vagy dohánytözsdében vásárolható.

A Missziói Gyermekszövetségekről.

Többek érdeklődésére ismertetjük újból a Missziói Gyermekszövetségek célját és a vezetéshez szükséges tudnivalókat.

A külmisziói munka az egyház egyik elsőrendű feladata. Amelyik egyház nem ismeri fel, vagy elhanyagolja ezt a feladatát, az ellentétbejut céljával és rendeltetésével, annak az élete mély pontra kerül. Nem elégedő, ha az egyház önmagának hirdeti az evangéliumot, de a Krisztus egyházát tovább kell plántálnia. Ez a kötelezettsége fennáll mindaddig, ameddig a világon lesz olyan nép, mely Krisztus egyházán kívül esik. A misszió munkájából nekünk magyar evangélikusoknak is ki kell vennünk a részünket. Az egyházi munkásoknak és világiaknak fel kell ismerniök, hogy nem maradhatunk tétlenek mi sem, amikor a református egyháznak 4, a róm. kat. egyháznak (a megszálló területi magyarságot is beleértve) 186 munkása dolgozik a külmisziói területén. Fel munkára testvérek! Ne legyünk tétlenek! Több imával és áldozattal, missziói munkások kiküldésével vegyük ki részünket a világ misszió munkájából. A világ ma is sóvárogva várja az Isten fiai megjelenését. Ne mondjuk, hogy mi még ráérünk; ne mondjuk, hogy szegények és erőtlenek vagyunk. A munkát az Úr akarja, Ő végzi, nekünk csak eszközöknek kell lennünk és engedni parancsának: „elmenvén tegyetek tanítványokká minden népeket“ (Máté 28, 19.) és „hirdessétek a népek között az Ő cselekedeteit.“ (Zsolt. 9, 12.) A munka eredményét bízunk Őreá, „tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.“ (I. Kor. 15, 58.)

A külmisziói szolgálatában áll a Magyarhoni Ág. H. Evangélikus Misszióegyesület, melynek tagjai közül nem hiányozhatnak egyházunk egyetlen vezetője és tagja sem, mert csak is így tud megfelelni szent hivatásának: befelé a népfőiskolai munka kiépítésének, kifelé pedig a külföldi testvér evangélikus egyházak külmisziói munkája hathatósabb támogatásának, vagy ami szent vágyunk, az önálló magyar evangélikus külmisziói munka megszervezésének és kiépítésének. A Misszióegyesület rendestagdíja évi 4 pengő; pártolótágdíja pedig 2 pengő; melynek fejében azonban a tagok kapják az egyesület havonként megjelenő lapját a: „Missziói Lapok“-at is. (Szerkesztő: Németh Károly esperes, Lébény, Moson m. Kiadó: Drenyovszky János, Kiszepes, Fő-tér 12. sz. Előfizetése évi 1 pengő.)

A misszióegyesületi munka egyik ágaként működik 1934 óta a Missziói Gyermekszövetség, melynek célja, hogy egyházunk építő-munkájába a gyermekek is bevonassanak és pedig úgy a belmisszióban, mint a legelhanyagoltabb, viszont a gyermek lelkületét legjobban megragadó területen: a külmiszióban. Ezen Gyermekszövetségekben gyermekeink a misszióról többet hallanak, érte imádkoznak, s céljaira hetenként vagy havonként bizonyos összeget ad-

nak. Havi legkisebb összeg: 2 fillér. Ennyi pénz havonta minden gyermeknek van, ha minden magyar evangélikus gyermek havonta ennyit áldozna ez évi 12.000 pengőt jelentene, melyből nem egy, de több misszionáriust is eltartathatnánk. A gyermek, — ha van aki buzdítja és imádkozik vele — örömmel áldoz s képes lemondani cukorról, nyalánkságról, de a missziói áldozatról nem mond le. Erről számos példa felhozásával tudnánk tanúságot tenni. Hat-nyolc gyermekes szegény, proletár családok gyermekei, karácsonyi köszöntőből, vagy egyéb módon szerzett 30—50 filléreiket boldogan hozzák már másnap a misszió oltárára. Mind arra igyekeznek, hogy az év végére legalább 1 pengő értékű missziói bélyege legyen. Vannak gyermekek, akik évi 2—5 pengő értékű bélyeget is megvesznek. Az egyesület a befolyt összegeket részben bel, részben külmisszióra fordítja. A helyi szövetségek is, a bélyegen kívül bevett összegekből, adhatnak a Gyámintézetre, vagy felhasználhatják helyi szeretetmunkára. Az egyik kis szövetség pl. az elmúlt években hol a templom építéshez, hol az ifjúsági házhoz, hol szegény szórványbéli konfirmandus felruházásához járult hozzá 20—30 pengős összegekkel. Áldott munkát végez a Missziói Gyermekszövetség nemcsak nagy, de a kicsiny gyülekezetekben is, csak kitartás, hűség, engedelmesség kell hozzá az Úr Jézus parancsa iránt.

A Missziói Gyermekszövetségnek szervezésére és vezetésére leghivatottabbak elsősorban egyházunk lelkészei és tanítói, valamint tanítónői, de vezethetik lelkészek és tanítók nejei, nagyobb leányai, gyülekezeti diakoniszák, sőt külön képesítés nélkül minden olyan egyén, aki az evangéliumot egyházunk szellemében magáévá tette és Istennek átadott étellel kész szolgálni az Úrnak szőlőskertjében. Egyik kis fiókgyülekezetben, ahol sem lelkész, sem tanító nincsen pl. egy egyszerű kőművesmester vezeti a Missziói Gyermekszövetséget, sok hivatott munkást megszügyenítő hűséggel és odaadással. Minden esetre, ha nem maga a lelkész végzi is a munkát, de az ő irányítása és ellenőrzése mellett történjek minden. Neveljen magának munkatársakat. Örömmel fogja majd később tapasztalni, hogy a Missziói Gyermekszövetségben végzett munkája mennyi áldást jelent a gyülekezetében, mert egyrészt a gyermekeken keresztül a felnőttek buzgalma is erősödik, másrészt a jövő szempontjából, mivel a Missziói Gyermekszövetség tagjai közül kerülnek majd ki a legbuzgóbb ifjúsági, leányegyleti s később bibliaköri és gyülekezeti tagok és egyházi vezetők.

A Missziói Gyermekszövetség tagjai lehetnek 6—15 évesig elemi, ismétlő és középiskolás gyermekek, de kis szövetségesnek felvehetünk 4—6 éveseket is. Gyermekszövetségek alakításánál tekintettel vagyunk a helyi viszonyokra. A munkát beleilleszthetjük a már meglévő keretek közé; gyermekistentiszteltek, lelkipásztori és hittanórák, vasárnapi iskolák és gyermek kisgyülekezetek mind alkalmasak arra, hogy kereteik közé beilleszkdjék a misszió iránt való érdeklődés keltés, imádkozás, rendszeres adakozás és leendő missziói munkások nevelésének ügye, egyezőval a Missziói Gyermekszövetség megszervezése. Az adminisztrációban egyszerűsége törekszünk, de mindenkitől pontoságot kérünk, mert fegyelmezetlen ügykezelés inkább megrablója, mint előmozdítója lesz Istenországunk munkájának. Azért, bár mindenkit hívunk és várunk, de csak olyanok csatlakozását óhajtjuk, akik a fenti célt az Úr Jézus szeretetével magukévá téve, nemcsak szalmaláng lelkesedést hoznak, hanem hűséges, kitartó, munkára kész szívet.

A szervezés oly módon történik, hogy a gyermekek előtt beszélünk Jézus missziói parancsáról és arról a kötelezettségről és felelősségről, mellyel tartozunk az Ő parancsát teljesíteni. Megkérdezzük, hogy a parancs szól-e a gyermekeknek is? Ha igen, akkor feltesszük a kérdést akarnak-e az Úr iránt érzett szeretetből Neki engedelmeskedni, akarnak-e a misszióért rendszeresen imádkozni, adakozni, arról sokat hallani, s ha igen, úgy e célból Missziói Gyermekszövetségi tagok lenni? Ha igen úgy összeírjuk a jelentkező gyermekek neveit, számukra az egyházkerületi vezetőtől ingyen, megfelelő mennyiségű tagságijegyet kérünk, valamint bizományba missziói bélyegeket is. A következő órán mindenki nevére kiállítva megkapja a tagijegyet, amelyen tagsági nyilatkozat van (ezt a gyermekek elmondják), imavezérfonál (mely lehet a gyermekek állandó imádsága), hátulján pedig ürlap van, melyre a kü-

lőnböző értékű missziói bélyegek a havi rubrikának megfelelőleg felragasztandók. 2, 4, 10, 20 filléres bélyegeink vannak. A 4-es 3-féle színben készül. A bélyegért befolyt pénzeket a helyi vezetők a 16.188 sz. csekkapon (minden postahivatalban van űrlap). A Magyarhoni evangélikus Missziói Egyesület pénztára Budapestre küldjék be időnként, a belküldött pénzről és bizományba kapott bélyegről évente január 15-ig vagy július 15-ig küldjenek elszámolást a kerületi vezetőknek, mert nekik viszont el kell számolniuk a kapott és szétküldött bélyegekről. Ajánlatos ha a helyi vezetők egy kis könyvecskét vezetnek, ahová beírják a tagokat, bevételeket, kiadásokat, bélyeg elszámolásokat stb. Ha a tagsági jegy betelik, kérjen a vezető betétlapokat, mely 3 évre szóló űrlappal van ellátva. Gyermekeket figyelmeztesse, hogy jegyre, bélyegre vigyázzanak, s legcélszerűbb azt egy használt borítékba tenni.

A gyermekekkel minden hónapban missziói órát tartunk, vagy a hó második vasárnapján, vagy valamelyik hétköznap (kedd a misszió napja). A missziói óra lefolyása nagyjában a következő: 1. Kezdő ének. 2. Ima. 3. Ige olvasás vagy olvastatás és ennek alapján katekizáció, rendesen egy missziói történettel egybekapcsolva. 4. Aranymondás tanulás (ezt a következő óra elején elmondják). 5. Gyermekszövetségi ügyek megbeszélése (s ha nem a templomban vagyunk esetleg bélyegvásárlás, de jó, ha a vezető ebben mindig rendelkezésre áll). 6. Befejező ima és Miatyánk. 7. Ének. A gyermekek között végzendő tervszerű munkához állandó heti vezérfonalat ad a „Gyermek Vasárnapja” c. havonként megjelenő vasárnapi iskolai vezetők lapja, s ebben található meg a külmissziói óra anyaga is. (Címe: Győr, Petőfi-tér 2. Szerkeszti Turóczy Zoltán és Szabó József. Előfizetés egy évre 1 pengő.) Minden németül tudó, és ezt igénylő vezető ingyen kapja havonta a „Die Kleine Missionsglocke” c. német missziói gyermek lapot, mint igen jó segéd eszközt. A vezetőnek szüksége van a Missziói Lapok állandó hirszolgálatára is, valamint missziói tárgyú könyvek és füzetek tanulmányozására. Ilyenek kaphatók egyesületünk iratterjesztésében (Címe: özv. Gáncs Aladárné Budapest. VIII., Balassa-utca 9. sz.). Ilyen tárgyú magyar és német könyvek 1—1 hónapra kölcsön is vehetők egyesületünk vándorkönyvtárából (Címe: Danhauser László m. e. titkár Budapest VI., Bajza-utca 45. sz.). Egyesületünk olcsó áron Missziós Kátét is ad ki a gyermekek számára.

A Gyermekszövetség rendezhet időnként szeretetvendégséget, műsoros délutánokat vagy estéket, ének, szavalat, párbeszédes jelenetekből összeállítva, akár offertórium, akár bizonyos belépődíjak mellett. Hogy a gyermekek adakozó kedvét ébren tartjuk, igen bevált rendszer, hogy azok, akiknek az évvégéig 1 pengő értékű bélyegük van részesüljenek sorsolással szétosztott jutalmakban. Szegény gyermekeknél, ha testvéreknek együtt van meg az összeg együtt részesülhetnek. Sorsolásra alkalmas tárgyak: Biblia, énekeskönyv, imakönyv, vagy egyéb jó könyv és füzet; írószer, kép, váza, poharak, játékok, ruha, kézimunka, cukorka, csokoládé stb. Ezeket részben a gyermekektől és felnőttektől gyűjtjük össze, részben pedig a sorsolással egybekötött műsoros délután várható bevételének terhére maga vásárolja össze a vezető. A párbeszédek betanítását bízunk nagyobb ügyes gyermekekre. Bár könyvkereskedője mindenkinek szívesen szolgál tájékoztatással, mégis közlünk néhány alkalmas könyv és füzet címet: Végh Emma: Nagyapa pénze. Borgulya E.: Misszió útja. Vargha Gyuláné: Karácsony az arab gyermekek között. Morvay István: Nagy adósság. Farkas Z.: Tang Csongyi Kuli. Vásárhelyi D.: Külmissziói szavalo könyv. Nem missziói tárgyú, de jól használhatók. Turmezei (Belák) Erzsébet: Titok. (husvéti) Dömötör Ilona: Plánták az Űrnak kertjében. Ecsedi Aladár: Bizonyágtévő fiatalság I. II. kötet. (sok párbeszéd) Szántó Róbert: Az utolsó óra stb. Könyvek beszerezhetők a bevétel terhére.

Missziói Gyermekszövetség munkánk országos vezetője: Turmezei Sándor alesperes Tokaj, aki egyúttal a tiszai egyházkerületi munka irányítója. Minden egyházkerületben külön kerületi vezető végzi az irányítás munkáját, ezért minden ügyben forduljunk közvetlenül hozzájuk. Vezetők: Bányai egyházkerületben: Jávor Pál lelkész Hatvan Pest m. Dunántúli egyházkerületben: Rác Sándor lelkész Meszlen Vas m. Dunáninneniben: Harmati Béla lelkész Ósagárd Nógrád m.

A Gyermekszövetség működéséről évvégén küldjön jelentést minden helyi vezető a kerületi vezetőnek. Fontosabb eseményeikről pedig küldjenek hírt a Missziói Lapokba, valamint a Kis Harangszónak. (Címe: Győr, Petőfi-tér 2. szám.) ahol „szólnak a kis harangok“ c. rovat szolgál e célra. A gyermekek írhatnak a kerületi vezetőnek is, akik szívesen válaszolnak a Kis Harangszóban. Használt postabélyegeket és staniolt ugyancsak a Kis Harangszóhoz küldhetik be.

Szeretettel hívunk és várunk zászlónk alá mindenkit, aki látja, hogy e munkán áldás van s szeretné, ha evangélikus egyházunk és az Úr iránti szeretettől indítatva ő is a maga őrhelyén hozzájárulhatna, hogy mégtöbb legyen az áldás. (I. Tess. 5, 24.)

Rácز Sándor.

Levél a helsinki missziói házból.

A finn népnek több missziói társulata van. Mindegyiknek megvannak a maga missziói területei, amelyeken száznál jóval több misszionárius végzi munkáját. Ez a munka nagy anyagi áldozatokkal is jár. Hiszen nemcsak a misszionáriusok szükségéről kell gondoskodni, hanem „elő kell teremteni“ az iskolák és kórházak fenntartásához szükséges anyagiakat és az elég nagy összegre rúgó utiköltségeket is. Hisz minden évben vannak olyanok, akik elindulnak a missziói mezőre és olyanok, akik kb. 7 évi szolgálat után egészségügyi pihenésre visszatérnek hazájukba. Finnországból Afrikába kb. 1000 pengőbe, Kinába pedig még ennél is többbe kerül egy-egy küldött másfél hónapig tartó utazása. Mindezt figyelembe véve nem csodálkoztok azon, hogy a Finn Missziói Társulat évi költségvetése túllépi a 600.000 pengőt.

Honnan kap a misszió oly sok pénzt, hogy egy évben sem kell hiánnyal zárni az évet? Mindenesetre nem hivatalos forrásból és nem hivatalos támogatásból, hacsak nem nevezzük hivatalosnak azokat az offertóriumokat, amelyeket évente háromszor minden templomban gyűjteni kell a pogány misszió javára. (Ugyanis Finnországban az offertóriumot az prédikáció után ének alatt gyűjtik vagy fiúk, vagy lányok, vagy az egyházfik és évente kb. harminc vasárnapon az előre megállapított célre kell minden gyülekezetben offertóriumot gyűjteni. Az offertórium ily módon szerves része az istentiszteletnek, amit a befejező oltári szolgálat követ.) Ily nagy összeget, mint a fent említett, csak komoly misszió iránti szeretet és felelősség tud odatenni az Úr elé. Akiknek az Úr sokat adott az Ő szent Fiában, hogy ne adnának neki. Az az egy biztos, hogy akinek a Krisztus drága, akinek az életében Krisztus lett minden mindenkiben, azok számára a Krisztus ügye, a misszió szerfelett drága, amiért tudnak áldozatot is hozni. A misszió *barátai* ezek az emberek, akik hűségesen kitartanak imádsággal és munkával emellett az ügy mellett.

Finnországban a misszióért nemcsak offertóriumok formájában áldoznak, hanem *dolgoznak* is. Nemcsak papok és misszionáriusok, akik missziói ünnepeket tartanak, a különböző gyülekezetekben (a Társulatnak ebben a hazai szolgálatában 25 utazó lelkes és misszionárius áll!), hanem épen világiak, férfiak és nők egyaránt, akiket a Krisztus szerelme szorongat. Szorgalmas férfi és női kezek munkájának eredménye évente 1.298.818 finn márka, tehát több mint 130.000 pengő.

Legjelentősebb e tekintetben az úgynevezett „ompeloseurat“-ok, vagyis varróseuratok, varró összejövetelek. Nehéz lenne megmondani, hogy hány városban és hány faluban jön össze hetenkint egy-egy csoport leánya, fiatalabb vagy idősebb nők és asszonyok, hogy a misszió javára szorgoskodjanak. Rendszerint a tagok úgy kapják a szükséges anyagot, amiből harisnyát kötnek, kötényt varrnak, zsebkendőt vagy aszalterítőt készítenek. Mind-egyikük magával hozza énekeskönyvét, amiből közben énekelnek és amely után a varróseurat vezetője építőtárgyú vagy vallásos vonatkozású könyvből olvas egy részt. Közben jut idő a misszionáriusok levelének felolvasására, mert rendszerint egy-egy csoport egy bizonyos misszionárius, vagy állomás fenntartására dolgozik, de szakítanak időt a közös imádkozásra is. Élő hittel és bizalommal fordulnak Istenhez, hogy védje és őrizze a küldötteket és

imádkoznak az ő számukra erőt és kitartást akkor is, amikor azok gyengének érzik magukat. Megvagyok győződve arról, hogy az ilyen férfi, vagy nő munkaközösségek, imaközösségek a finn misszió erődítményei. Nagy hűséget követel ez a munka, hűséget, hogy sokra bizattassanak egykoron. Hűséges munkájuknak látható eredménye a dec. elején tartani szokott karácsonyi- és május elején tartott tavaszi missziói-vásár. Az elkészített tárgyak és kézimunkák ilyenkor vásárlókra találhatnak, akik ilyen módon is támogatják ezt a munkát. A vásárlók között Helsinkiben megjelenik minden alkalommal a köztársasági elnök felesége is. Valóban ez a „vásár” 2 napos ünnep, amelynek ajándéka a Misszió javára a legutóbbi alkalommal 10.000 pengő volt csak a fővárosban.

De nemcsak a fővárosi varrőseuratókkal és misszióbarátokkal, valamint gyülekezetekkel van szoros kapcsolatban a Missziói Társaság, hanem a vidékkel is. Az utazó- lelkészek rendszerint évente két ízben megfordulnak a legtöbb gyülekezetben. Májustól kezdve nekem is alkalmam volt igen sok gyülekezetben megfordulni, többek között az Északi Jeges tenger melletti Petsamóban is. Mi magyarok hihetetlennek gondoljuk hogy van olyan hely a földön, ahol 3 hónapon keresztül süt a nap és állandó fényesség veszi körül az embereket. De ez az északi éjféli fény eszembe juttatja azt a helyet, ahol soha nincsen sötétség, ahol Krisztus ragyog állandóan sokkal fényesebben, mint az éjféli nap. Az a sarki pompázó fényesség csak gyenge előíze a menyeyei dicsőségnek, gyenge emlékeztető az Örök Fényességre, a dicsőség Urára, Krisztusra.

Sok érdekes írni való lenne ezekről a nyári tapasztalatokról, amelyben részem volt ezeken az igehirdető-úton. Röviden megemlítem, hogy a görögkeletiek is részt vesznek valamelyest az evangélikus misszió munkájában. Kelet-Finnországban jártamban összejöveteleinken, ünnepségeinken sokan voltak a görögkeletiek közül is. Sőt egy elhunyt asszony végrendeletében 2000 finn márkát hagyott a külmisszió javára. Amikor átadták nekem továbbításra ezt az összeget, meglepett ez a felekezeti együttműködés. (Megjegyzem, hogy a kb. 70.000 lélekszámú finn görögkeletieknek nincs külön külmissziói munkájuk.)

Most az ősz folyamán *aratási hálaadó ünnepeket* tartanak igen sok felé a misszió javára. Ami a Missziói Lapok mult számában közölt levélben csak felszólításként csendült meg, az itt a legtöbb helyen valóság. Most voltam életemben először ilyen ünnepségen.

Szeptember 28-án, szombaton d. u. két óra felé a Parikkaljai gyülekezet gyülekezeti háza körül egész sereg kerékpár és egyfogatú kocsi volt látható. Amikor az ottani esperes ural beléptünk a gyülekezeti terembe, meglepő látvány tárult elém. Hosszú asztalon egész sereg zacskó látható. Az egyikben liszt, a másikban borsó, a harmadikban alma. Az asztal mellett ládákbán sárgarépa, káposzta, tök (ezek nem olyan mindennapos dolgok itt északon, mint nálunk), az udvarokon zsákokban burgonya, azután falhoz támasztva fiatal gyümölcsfák stb. Hálaadó imádság és rövid írásmagyarázat után megkezdődött a vásár. A vásárló kedv oly nagy volt, hogy sok áru a napi áron felül kapott gazdát és ily módon a két és félórás tartó licitálás összesen 3500 márkát hozott a helyi ifjúsági munka és a külmisszió javára. Vasárnapon folytattuk a hálaadási ünnepet. A tíz órás istentisztelet keretében úrvacsoraszolgálat is volt, úgyhogy az 3 óra hosszat tartott. Egyesek már eltávoztak haza, különösen azok, akiknek 10—15—20 km-t kellett megtenniük hazáig, de mások ott maradtak. Kétórákor, egy óras szünet után, folytatódott az ünnepség. Ez alkalommal beszélte ottan egy fiatal földműves is, helyesebben a szó szoros értelmében Igét hirdetett. Öröm volt hallgatni. Öröm volt azért, hogy Isten ily módon a gyülekezet tagjain keresztül erősíti szolgálait. Különben is egy-egy ilyen ünnepség közelebb viszi a misszionáriusokat, a lelkészeket a gyülekezet tagjaihoz és látnunk kell, hogy az Úr végzi az ő munkáját, jöllehet mi sokszor nem látjuk azt. Ilyen módon közölték az apostolok lelki ajándékot a gyülekezet megerősítésére és ilyen módon buzdultak fel egymás hite által. (Róm. 1, 11—12.)

Ezen az aratási hálaadó ünnepen jutott néhány fillér a magyar népfőiskolára is. Az a 140 márka, amit ott Parikkalában átadtak nekem e célra,

arról tesz bizonyosságot, hogy azok, akik „tékozolnak“ a pogányok javára, azok „tékozolnak“ magyar és ha kell finn testvéreik javára is.

Ezek a finn testvérek, akik az elmúlt nehéz napokban nap-nap mellett imádkoztak a békéért, kérték azt nekünk is, akik áldoznak értünk és akik együtt örülnek velünk e napokban, szeretettel köszöntenek Benneteket, akiknek a Krisztus ügye drága és velük együtt én is.

Kunos Jenő.

Gyermekeinknek.

Dalosmadár Veronika.

Egy beteg kis négerleányt hívnak így a madsamei kórházban. Már két egész esztendeje fekszik ott valami agybetegségben és gyógyíthatatlan. Naponként kap egy vagy két befecskendezést, hogy szörnyű fájdalmai könnyebüljenek. És mégis, ez a kisleány betegségében is majdnem egész nap dalol. Tiszta, csengő hangja az egész kórházat betölti. Szép vallásos énekeket tud s énekével nemcsak önmagán könnyít. A többi néger beteg is megkönnyebül, hogyha Veronika énekét hallja.

Volt a kórházban egy kis árva fiú, akinek az édesanyja, egy indiai nő, a kis fiú születésekor meghalt. Ennek a kis árvának mindenki örül. Különösen Veronika szereti nagy gyöngédséggel a fiúcskát. Játsszik vele, babusegatja, gondolja mikor a többiek dolgoznak és nem érnek rá a kicsivel foglalkozni. Csakúgy sugárzik a kisgyermek arca az örömtől, mikor Veronikához viszik. De Veronika is boldog, hogy még a betegágyán is tud ilyen szolgálatot végezni.

Mondd csak, Veronika, honnan van az, hogy a szíved ennyire tele van szeretettel? Hogy még fájdalmaidban is tudsz ilyen szépen dalolni, énekelni? Látjátok gyermekeim, itt egy feketebőrű leányka megszágyenít bennünket fehér európaiakat. Ez a kis néger leányka átéli Gerhardt Pál énekversét:

„Sírom felé ha zord úton Halad is gyenge lábam,
Dicsőbb hajlék vár, jól tudom, A mennyei hazában.
Hív pásztorom, Rögön, síron Te kísérsz égbe engem;
S üdv az nekem, Ha énekem Dicséretedre zengem.“

Titokzatos erő.

„Menekülj mint kígyótól a büntől. Mert ha igen a közelébe jutsz, megmar. Fogai mint az oroszlán fogai és megölik az embert.“ Sirák 21, 2—3.

Egy kis könyvben olvastam ezt a megkapó történetet: „Egy csöndes erdei ösvényen kúszott egy kígyó. Farkával szilajon csapkodott ide-oda. Fejét mereven feltartotta. Szeme möhön lángolt. Mire? Egy kis békára. A kis béka rettenetesen kvákogott. De ez már nem is kvákogás volt, hanem segélykiáltás. Az volt mindamellett a nevezetes, hogy a kis béka minden kiáltásánál egyet-egyet előre ugrott, az ellensége felé. Mindig közelebb, mindig közelebb. Míg végre elérkezett az a borzasztó pillanat, amikor a piciny kis állat eltűnt ellenségének kitátott torkában. A kígyószem titokzatos ereje a békát annyira megbűvölte, hogy tudva halálba ugrott.“

Mennyire igaza van a Bibliának, mikor a bünt kígyóhoz hasonlítja! A Biblia igazát mutatja ez a történet is. Nem tapasztaltátok-e már valamenynyen a bűn titokzatos, lenyűgöző erejét, mikor egyik vagy másik bűnötöktől szabadulni akartok? De amikor szakításra került volna a sor, kudarcot vallottatok. Ugy jártatok mint Pál apostol: „A gonoszt cselekszem, melyet nem akarok.“ Mintha csak a bűnnek is kígyószeme lenne, amely benneteket megbűvöl. Titokzatos, félelmetes erő!

Milyen szomorú volna, ha most már itt pontot kellene tennünk, mert a mondat végére értünk s más mondani valónk nincs. Egy kis vers jut az eszembe, amely ezerszer jobban végződik, mint a kis béka története. Így hangzik: Én Jézusom megment engem, Jézus keze hú s erős; A bűn láncát összetöri, Megszabadít ő, a hős!

Németből. Die kleine Missionsglocke.

A Biblia Kínában 1937-ben.

Az újabb időkben az ötezer ember megvendéglése csodájának nincs hatásosabb szemléltetése, mint a Biblia terjesztése Kínában. Ez a legkiterjedtebb munkamezőnk és normális viszonyok mellett a négyszáz kolportőr 4,000.000 kötetet hoz évente forgalomba. Normális viszonyok mellett — igen, de Kínában ma a viszonyok nem normálisak. Háború dúl annak a rengeteg birodalomnak széles területein s elkerülhetetlen következményként Isten Igéje terjesztésének békés munkája komolyan megzavartatott.

„Az év ragyogó kilátásokkal kezdődött,“ írja a Társulat kínai főtítkára; de azután kifejti, hogy a japán-kínai háború miatt az Amerika Biblia-Társulattal való szoros együtt működés terve jelenleg nem váltható valóra. Közben „míg az egész világ törli a fejét a Caesar-imádás felújhodásán, a Brit és Külföldi, valamint az Amerikai Biblia-Társulat hirdetik ennek a hánytvetett országnak, hogy a Könyvek Könyvében megtalálható Istennek az a világos Igéje, amelynek híján elpusztul a világ.“

A főtítkár utal arra a nevezetes biznyságra, amelyet a Bibliáról *Chiang Kai-shek* tábornok tett, aki 1937. Nagypéntekjén keresztyén emberek egy csoportjának arról beszélt, hogy az Isten Igéje miként erősítette őt meg kéthetes siani fogsága idején:

„Már közel tíz esztendeje keresztyén voltam s ezen idő alatt állandóan olvastam a Bibliát. Ez a szent Könyv soha azelőtt nem volt olyan értékes, mint kéthetes siani fogságom idejében. Ez a szerencsétlen dolog egészen hirtelenül történt és minden nélkül kerültem letartóztatásba. Foglyul ejtőim-től egyet kértem — egy Bibliát. Magányomban bőven ráértem olvasni és elmélkedni. Krisztus nagysága és szeretete új ihletéssel szállott meg, megerősített a gonosz ellen harcra, a kísértés legyőzésére és az igazságosság megőrzésére.“ — „A Biblia erejéről tett ezen nevezetes bizonyosság a történelem kiválóságainak a Bibliáról tett nyilatkozatai között foglal helyet,“ jelenti a kínai főtítkár, és bizonyára sokszor idézik ezt most Kínában azoknak bátorítására, akik a nyomoruság vizein küzködnek.

„1937. július 7-éről 8-ra virradó éjjel egy szikra gyulladt ki, amely, hogyha nem hinnénk, hogy Isten van az egész történelem háta mögött, azokat a ragyogó kilátásokat sötét kétségbeesésre változtatta volna. Az eset Pekingtől néhány kilométerre délnyugatnak, Lukauhai közelében történt. Állítólag a kínai katonák tüzelés alá vettek egy körülbelül 150 főnyi japán különítményt, amely azon a területen éjjeli gyakorlatot tartott. A japánok bemenetelt kérték Wanping nevű erődített kis városba, hogy ott kutathassanak egy eltűntnek jelentett japán katona után. A kis szikrából nagy tűzvész támadt, ma még kiszámíthatatlan következményekkel és borzalmakkal.“

A kínai főtítkár megható jelentést ír arról, hogy a bibliaterjesztés munkáját ezekben a gondterhes és gyászos időkben hogyan folytatják. Békében és háborúban a titkárok, munkatársaik és a kolportőrök nem szüntek meg Isten Igéjét felkínálni a népnek; és fáradozásuk nem veszett kárba. Az év egész forgalma 3,031,000 könyv — 915,000-el kevesebb mint a megelőző tizenkét hónapban. Az ilyen számok ékesen szólnak odaszentelt szolgálatról és ernyedetlen kitartásról. Ha a Bibliatársulat kínai emberei nem lettek volna a tántoríthatatlan hitnek emberei, akkor a háború veszedelmei és nehézségei közt nem tudták volna munkájukat folytatni és sohasem értek volna el ilyen eredményt.

(Folytatjuk.)

Missziói imaóra.

1938. évi jelmondatunk: „Az én Istenem be fogja tölteni minden szükségünket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.“ (Filippi 4, 19.)

A Misszióegyesület tagjai és a missziói barátai minden hónap második keddjén, tehát most: november 8-ikán, missziói csendes órákat tartanak. Vagy csoportokban, vagy ha erre nem nyílik alkalom magánosan.

Novemberi imaórákon legyen elmélkedésünk tárgya: *Isten békessége.*

„Az Ur ad erőt népének, az Ur megáldja népét békességgel.“ 29. zsolts. 11.

„Kérlek azért titeket én, ki fogoly vagyok az Urban, hogy járjatok úgy, amint illik elhivatástokhoz, mellyel elhivatatok, teljes alázatossággal és szelidséggel, hosszútűréssel, elszenvedvén egymást szeretben; igyekezővén megtartani a Lélek egységét a békességnek kötelében.“ Efezus 4, 1—3.

„Az Ur ad erőt népének.“ A nép másként nem kaphat erőt, mint táplálkozás útján. Isten úgy ad erőt az ő népének, hogy megadja testi táplálékát, de ennél sokkal értékesebb, hogy megadja neki a lelki táplálékot is. A lelki erő nélkül testi erő sincs. A lelki táplálék pedig az Isten Igéjében van. Nincs még egy olyan könyv a világon, amelyben annyi kiáradó erő, annyi élet lenne, mint a Bibliában. Megmérhetetlenek azok a hatások és bátorítások, amelyek a Bibliából áradtak. Az emberek teremtő képzeletét formálta és megtermékenyítette, a jellemkialakításnak új mintákat adott, a civilizációnak új eszményeket, az irodalomba és képzőművészetbe új szépségeket. A reményt megdicsőítette, a gondolatokat megnemesítette, a cselekedeteket a szeretet törvénye alá vonta. Egy új és bővülőködő élet lehetőségeit tárja az emberiség elé. Mindebben az Ur ad erőt népének. Ezzel az erővel szorosan összefügg a béke. A gyenge nem élhet békében. A gyengét minden aggasztja és retgetteti, nyugtalanítja és háborgatja. A gyenge fél és panaszskodik. Akit az Ur megerősít hitbizonyossággal, annak békessége van, amely minden értelmet felülhalad. Minden egyesületi munkának is alapfeltétele az Urban gyökerező békesség a Szentlélek által.

Adjunk hálát: Magyar hazánk egén feltűnt hajnalpirkadásért; a háborus felhők eloszlataésért; visszatérő magyar testvéreinkért; Krisztus hú tanúbizonyságaiért és követőiért; a Bibliának az emberek és népek között békességet munkáló hatalmáért; mindazért, amit a Biblia az ifjúság nevelésében és tanításában jelent.

Kérjük Istent: hogy a tél küszöbén indítson bennünket cselekvő könyörületességre inséget szenvedő felebarátaink iránt; hogy tegye áldottá a nagytarcsai népfőiskola munkáját gyülekezeteink és egyházunk életében; hogy az Egyetemes Belmissziói Munkaprogramm végrehajtását és a gyülekezeti evangelizációkat áldja meg kegyelmével; hogy a Szent Igét tegye gazdag aratás magvetésévé mindenütt, ahol azt olvassák, hallgatják és tanulják; hogy tegye mielőbbi lehetségessé egy magyar evangélikus misszionárius kiküldését; hogy a felvidéki evangélikusokkal számban erősödő egyházunkat erősítse Szentlélekével és adjon belé igaz hitet, a Lélek egységében, a békességnek kötelében.

Ima: Urunk Istenünk, minden kegyelem osztogatója, vezess el bennünket Szentlelkeddel a mi Urunk Jézus Krisztus igaz ismeretére, hogy örvendezhessünk Tebenned és félelem nélkül szolgáljunk neked életünk minden napjaiban; hogy földi és mennyei Szentegyházaddal közösségben dicsőíthesünk Téged; hogy amikor földi szolgálatunk napjai a Te akaratod szerint véget érnek, békességben távozhassunk innen mert látták szemeink a Te üdvösségedet, amelyet készítettél minden népek szemeláttára. A mi Urunk a Jézus Krisztusért kérünk. Ámen.

H I R E K.

D. Kapi Béla püspök a dunántúli egyházkerületi közgyűlés elé terjesztett évi jelentésében a Misszióegyesületről a következőket jelentette: „Nagy hálát érzek a Misszióegyesület iránt, mely fáradhatatlanul dolgozik egyházunk missziói kötelességének teljesítésében és egybekapcsolja az egymástól elválasztáhatatlan belmissziót és külmissziót.“ Szívből köszönjük a püspök úrnak

ezen elismerő szavait, amelyek annál nagyobb súllyal esnek latba, mert D. Kapi Béla püspök úr a Misszióegyesület felügyeletével megbízott s másrészt az egyház missziói munkájának irányításával megbízott püspök. Megemlékezik a nagytarcsai Missziói Intézettről (Evangélikus Népfőiskola) is: „magyar szívek áldozatkészsége, finn testvéreink elfogyhatatlan szeretete egybehordta köveit,

megépíti falait, melyek között Krisztus lelke fog lelket nevelő csodákat véghez vinni." — A jelentés szerint a dunántúli kerület egyházmegyéi vizkeresztii offertóriumok címén a következő összegeket szolgáltatták be: Győri egyházmegye 68.85, kemenesaljai ehm. 33.70, somogyi ehm. 40.70, soproni alsó ehm. 29.67, soproni felső ehm. 47.20, tolna-baranya-somogyi ehm. 92.10, vasi közép ehm. 47.68, veszprémi ehm. 70.73, zalai ehm. 11.93 P, összesen 440. 56 pengő.

Dr. Christiananda János német nyelven egy rövid évi jelentést adott ki 1938. évi munkájáról. Ebben a jelentésben magyarországi működéséről a következőket írja: „Ismeretes régi barátságom Magyarországgal. Ha Európában vagyok, Magyarországot meg kell látogatnom. Régi, drága hű barátom és testvérem Kuthy D. lelkész egyengette most is utamat Magyarországra. A Misszióegyesület és Danhauser lelkész buzgóan fáradozott a sikerért. A Fébé-Egyesület rendkívüli jóakaratot és előzékenységet tanusított. Drága magyar barátaink ez alkalommal mindenhol örvendeztek és szeretettel fogadtak engem is, az üzenetemet is. Jubileumunk alkalmára a magyarországi evangélikus egyházzal összefüggő régi barátság jeléül misszióban magyar házat akarunk építeni. A testvérek rengeteg sokat tettek. Adományokból, könyveim és arcképem árusításából több mint 3000 pengő folyt be. Azt mondták, hogy ez valóságos csoda volt: igen, az „En Vagyok“ (Ján. 8, 58.) ma is csodákat művel. Nagyszerű volt ez a magyar gyülekezetektől. Nyiregyházán egy nőtestvérem a Krisztusban külön adományt nyújtott át. Székesfehérváron néhány testvérem rendszeresen megemlékezik adományaival missziómról. Budapesten egy összejevetel után néhány fiatal leány adományt nyújtott át s azt mondta: „Ez a magyar házé.“ Néhány férfi és nő szintén ki-mondotta a magyar házra adakozott. Maga az egyház 200 pengőt, a Fébé-Egyesület szintén 200 pengőt adott. Amit a Fébé-Egyesület személyem iránt tett, azért nem győzők eléggé hálás lenni. Tehát minden kedves barátomnak mégegyszer szíves köszönetet mondok. A magyar Nemzeti Bank engedélyt adott a pénz átutalására. „A te ügyed ez, Úram Jézus Krisztus“ — egyedül ő

tud rajtunk mindig segíteni. A többi pénzen négy sátorot vettem missziói munkánkhoz. Isten áldja meg gazdagon a megszomorodott magyarokat!“ — Christiananda missziójának négy állomása van 12 férfi és nő munkással. Van egy missziói tanács, amelynek tagjai munkálkodnak. Magyar adományokat erre a címre kér: Kuthy D. lelkész, Budapest, VIII., Üllői-út 24. Missziója 17 éves. A jubileum, amelyre céloz, Petersen Pál Ottó indiai dán misszionárius halálának (1888.) 50 éves évfordulója. Petersen térítette a keresztyénségre Christiananda atyját.

Egyetemes Belmissziói Munkaprogramm. D. Kapf Béla püspök a dunántúli egyházkerületi Belmissziói Munkaprogramm helyett az 1938—39. évtől kezdve Egyetemes Belmissziói Munkaprogrammot ad a missziói munkások, lelkészek és tanítók kezébe. A Munkaprogrammba dr. báró Podmaniczky Pál egyesületi tanács-tagunk, egyetemi tanár irt külmiszsiói előadást „Egy kis indiai gyülekezet életéből“ címen.

Parragh Lajos, a magyar reformátusok új külmiszsiói munkása baseli tanulmányait befejezte és visszatért Magyarországra. Jelenleg albániai útját készíti elő. Ha Isten is úgy akarandja és élünk, a karácsonyi ünnepeket már új munkaterületén, Albániában tölti.

A világmiszsiói feladatai és problémái. Jones Stanley misszionáriust a magyar olvasóközönség ismeri. Két könyve is jelent meg magyar nyelven. A neves misszionárius újabban ezt mondta: „Most jövök a háborúdúlta Távolkeletről, ahol a tanuló ifjúság nyitott szívvel áll a keresztyénség igazsága előtt. Voltam Singapor, Manila és Rangoon városokban, ahol az ajtóok tárva az evangéliumnak. Most visszatértem Indiába s újból átérzem a 60 millió kasztnélkülinek a társadalmi, gazdasági és szellemi szabadsáért vívott harcát. Mindezek láttán komoly meggyőződés, hogy amennyiben a keresztyén egyház egyáltalán valaha elszánja magát a felébredésre és a talpraállásra, hogy ezeken a nyitott ajtókon belépjen, akkor most itt az alkalom. Lehet, hogy ez az alkalom nem sokáig kínálkozik. Olyan erők, amelyekkel nem rendelkezünk, kiragadhatják kezünkől az alkalmakat.“ — A „Moslem World“ (Mohamedán Világ) egyik számában egy mohame-

dán író a következőket állapítja meg: „Határozottsággal mondhatom, hogy a keresztyénség erősebb, mint bármikor a történelem folyamán. Bámulatba ejt azoknak a pogány és nempogány embereknek a száma, akik azon a véleményen vannak, hogy a jelenlegi világkórosza az egyetlen válasz a keresztyén erkölcs. Nekünk mohamedánoknak az a titkos érzésünk, hogy a mostani világrend összeomlása a legerőteljesebben szól a keresztyénség mellett; mert a világcivilizáció általában véve pogány.” — Koreában 3880 protestáns gyülekezet van. A legnagyobb Euiju-ban, 4000 taggal. Főleg az amerikai presbiteriánusok dolgoznak ott; utánuk a methodisták következnek. Az egyik presbiteriánus egyházközösségnek 3000 tagja van. Ebbe az egész járásba 20 év óta nem ment egy centnyi amerikai pénz sem. Minden terhet az ottani keresztyének viselnek. Nemcsak templomokat és más házakat építettek, hanem Mandzsuriába még misszionáriusokat is küldtek, azonkívül hozzájárultak a kínai Shantung tartományban folytatott koreai missziói költségeihez. — A Rajnai Misszió közli, hogy a római katolikusok iparkodnak a Nias szigetre (Holland-India) is betörni. Propagandájuk Szumatra szigetérről indul ki, ahol már egy kolostort is felavattak s ahol a meglévő feszültséget és hiányokat ügyesen kihasználják.

A Missziói Gyermekszövetségek vezetőinek szíves figyelmét felhívjuk Rác Sándor meszlén (Vas m.) lelkész cikkére. A cikk különnyomatban is megjelenik. A különnyomatot a lelkészek és a filiabeli tanítók megkapják Egyesületünkől. Érdeklődők, akik nem kapják kézhez a különnyomatot s azt igénylik, forduljanak az egyházkerületükben a gyermekszövetségi munkát irányító lelkészhez: a bányai kerületben Jávor Pál Hatvan, Heves m.; a dunán-inneni kerületben Harmati Béla Ósagárd, up. Keszeg, Nógrád m.; a dunántúli kerületben Rác Sándor Meszlén, Vas m.; a tiszai kerületben Turmezei Sándor Tokaj, Zemplén m. A gyermekszövetségi munka egyházkerületi irányítói egyébként is készséggel állnak rendelkezésére a munkavezetőknek tanáccsal és irányítással. Az országos gyermekszövetségi munka irányítója Turmezei Sándor lelkész, Tokaj.

Evangeliumi lapokat és könyveket az argentinai protestáns magyaroknak! Az argentinai evangéliumi munka egy új magyar munkással gyarapodott Hány Dániel személyében, ki egy missziói iskola elvégzése után az evangélium terjesztésére szentelte életét. Hány november hóban egy 5000 kilométeres útra indul, melyen fel akarja keresni az aránylag legnépesebb magyar településeket. Mivel azonban minden helyen csak aránylag rövid időt tölthet, végtelenül fontos, hogy ellássuk őt olyan evangéliumi irodalommal, amely azután gondozottjainak egész éven át lelki táplálékot nyújt. Felkérjük az evangéliumi írókat és könyvkiadókat, hogy lelki építésre alkalmas műveiknek egy-egy példányát küldjék meg Hány Dániel nevére, kinek címe argentinai követésünk címe: Legacio de Hungria, Calle Callao 1150, Buenas-Aires, Argentina. Hozzunk áldozatot elkallódó véreinkért. Ha a lelket tartjuk bennük, akkor mindennél fontosabb munkát végzünk értük és nemzetünkért.

Példák gyűjteménye. Lelkészek, gyülekezeti munkások, vasárnapi iskolai tanítók, de egyéni bibliaolvasók sem nélkülözhetik a „Példák Gyűjteménye” című kötetet, mely 1037 illusztrációt tartalmaz. A 320 oldalas csinos kiállítású könyv fejezetekre osztva közli a mindennapi életből és a történelemből vett szebbnél szebb legendákat, meséket, közmondásokat, melyek az evangéliumi munkásnak és bibliaolvasónak segítségére lesznek az evangéliumi igazságok megvilágításában. Jól teszi, aki beszerzi és áttanulmányozza, mert általa szórakozva is épül és az evangéliumi munka közben biztosan nyúl a kötethez, ha egy-egy evangéliumi igazság megvilágításához illusztrációt keres. Ára füzve 3 P, kötve 4 p, portóköltség 20 fillér példányonként. Megrendelhető és kapható a művet sajtó alá rendező Pócs Lajos ref. külmissziói s lelkész címén: Budapest, IX., Kálvin-tér 8. II. 17. — *Néhány példa a kötetből:* **A prédikáció hatása.** Egy prédikátor a jótékonyaságról tartott beszéde az utcán. Úgy látszott beszédének volt is hatása. Ekkor kalapját körüljáratta a gyülekezetben, bizonyos jótékony célra kéregtetvén. Midőn a kalap az egész gyülekezetet megkerülve hozzá visszatért, egy fil-

lér sem volt benne. A prédikátor erre lefelé fordította a kalapját, hogy a hallgatóság is lássa, mi van, azaz mi nincs benne s így kiáltott fel: „Hála neked jó Istenem, hogy legalább a kalapom visszakerült ezeknek a hallgatóknak a kezéből.“ — *En igen.* Egy angol hittudós, aki ismert volt komoly keresztyénségéről, egy falusi sáros utcán haladt át. Kikereste azt a helyet, ahol legkönnyebben kikerülhetette a sarat. Szembetalálkozott egy emberrel, aki haragosan mordult rá: „En nem térek ki egy semmirekelőnek.“ — „En igen“ — felelt a tudós és nyugodtan belépett

a sárba. — *Azonnal.* A frankfurti Rotschild magához hívta első hivatalnokát és megkérdezte mennyi idő alatt lenne kész Amerikába utazni és ott egy fióközletet nyitni. „Tíz nap mulva“ — volt a válasz. „Rendben van, ha szükségem lesz önre, hívní fogom.“ Majd megkérdezett egy másikat. „Három nap mulva“ — felelt az. Végül magához hivatott egy alacsonyrangú hivatalnokot és azt kérdezte meg. „Kész vagyok azonnal is“ — válaszolt az röviden. „Helyes — mondta Rotschild — ezennel kinevezem san-franciscoi fiókunk főnökévé.“

Kimutatás

a Magyarhoni Ágostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesület pénztárába
1938. július 23-tól október 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: Turmezei Sándor Tokaj 3, Ev. Szeretetház Győr 9 (1), Pilisi Márton Mezőberény 3 (1), Sziklai Vendelné Kispest 3 (1), Jávor Pál Hatvan 3 P.

Offertórium: Üllői-úti külm. óra aug. 9.-én 1.91, szept. 13.-án 41.83, okt. 11.-én 3.60 P.

Adományok: Bpestről: özv. Csapó Józsefné 1, dr. Molnár Gyula 5, Rimár Jenő 2, Baar-Madas Leányneve. Int. 40, Monyi J. 10, dr. Szontagh Pál 1, Baranyai Mária 7.50, Kemeneshőgyézi konfirmáltak 2.58, Csepregy Sándor Celldömölk 7.30, Nagy József Győr 5, Vásárhelyi Dezsőné Tinnye 3, Pilisi Márton Mezőberény 1, Bándi István Csengőd 0.50, Kiskőrösről: Brányán Sándorné 1, Pivarcsi Pál 5, Szilágyi Mihályné 25 P.

Perselygyűjtés: Győr külm. óra 2.21, Kispesti bibliakör 23.61, Gulyás Sándorné Kispest 8.50, Nagykanizsa: Diákszövetség 4.23, Leányok bibliaköre 3.48, Szánthó Jenőné Nyíregyháza 2.50, Győr: külm. óra 3.25, Makrai Kálmánné 13, Németh Irma Lébény 0.72, Kohut Mária Budapest 16.69, Solti Lajos Sopron 4.63 P.

A Gyermekszövetség gyűjtése:

Budapest, 1938. október 22.-én.

Csekk számla: 16.188.

Szarvas 4, Tóth László tanítványai Orosháza 5.96, Nagykanizsai el. isk. 3.17, Ósagárd 3.12 P. Bélyegért: Alsóság 7.74, Hatvan 5.20, Rákospalota 5.40, Gyöngyös 2.62, Aszód 4.04, Nagykanizsa 16.20, Székesfehérvár 16.30, Győr 10, Budapestről: dr. Streck Laura tanítványai 5, dr. Gyimesi Károly tanítványai 4, Kriszta Irén tanítványai 8,24 P.

Finn misszióra: Budapestről: dr. Molnár Gyula 1, Rimár Jenőné 4, Zarándi Attila 1, Győr: Ev. Egyház (Vapaavuori) 5.06, Keresztyén Szövetség 80 P.

Christanadna missziójára: Budapestről: Ostya Ferenc 10, Zarándi Attila 2 P.

Kunos Jenő kínai missziójára: Vásárhelyi Dezsőné Tinnye 6, ifj. Gráber János Martonvásár 2, Ostya Ferenc Budapest 10 P.

Árvák javára: Zarándi Attila Budapest 2 P.

Népfőiskolára: Ostya Ferenc Budapest 30 P.

Missziósglockéra: Ziermann Lajos Sopron 12.34 P.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

*Rimár Jenő pénztáros,
XIV. Gizella-ut 28. fsz. 1.
Telefon 2-97-189:*